

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epitome Instituti Societatis Jesu

Sesti, Curtius

Bruxellis, 1690

Sect. IV. De Promotione ad Ordines Sacros.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68440](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68440)

tractatio postremo hujus Partis loco red-
detur.

S E C T I O I V.

De Promotione ad Ordines sacros.

Cum hoc studiorum tempore susci-
pantur plerumque Ordines sacri; hic
de illis agendum est, quatenus suscipiun-
tur, & obligationes aliquas inducunt:
nam de exercitio eorundem relatè ad ju-
vandos Proximos ex professo infra dicitur
Part. 5. c. 1. De Ordinibus minoribus nihil
in nostro Jure præscribitur; sed consuetudo
tenet, ut Scholastici post emissa Vota
Biennii ad illos promoveantur.

*Sub finem stu-
diorum Ordines
suscipiendi, &
quare.*

I. Si omnia impedimenta removeri
convenit, quæ à studiis animum avocant;
ita ut vel ipsæ devotiones, & mortifica-
tiones nimix, & sine ordine susceptæ,
prohibeantur: multò magis interdiciuntur
curæ, & exteriores occupationes; quæ
vel domi, vel foris, in functionibus erga
proximos assumuntur. Ea de causa in iis,
qui ad sacros Ordines promoti non sunt,
congruum est si promotio differatur;
donec ad finem studiorum accedant. Est
enim consultum, quò aliis postea utiliores
cum doctrina, quam didicerint, se præ-
beant,

beant, hujusmodi exercitia, licet pia, donec studia sint absoluta, differri: quandoquidem non deerunt alii, quia ea interim exerceant. Necessitatis tamen sæpè occurrentis ratione, dispensari aliquando opus est. Quod si qui ob ætatem, aliasque ob causas, cum ad tertium probationis annum mittuntur, Ordines nondum susceperint; hos, nisi fortè sacris initiati jam essent, eo tempore promoveri, Provincialis non permittet. l

2. Scholastici igitur nostri ordinariè circa finem studiorum promovendi videntur. Quia tamen Sacerdotes fieri non expedit eos, qui non benè in spiritu profecerint (cum post Sacerdotium longè difficilius, si opus fuerit, à Societate dimittantur) cavendum est omninò, ne deinceps, qui in spiritu, & religiosis virtutibus non benè profecerunt, aut in vocatione stabiles & firmi non sunt, ad Sacerdotium promoveantur; etiamsi suæ bonæ existimationis jacturam, nisi ordinentur, objiciant. Quare servanda est à Provincialibus Instructio de Ordinandis, quæ est inter Ord. Gen. Cap. 7. & in Consultationibus, quæ de Promovendis ad Ordines fiunt, quæ in ea Instrukione præscribuntur, diligenter examinentur; & illud præcipuè accuratè

i P. 4. c. 6. §. 3.
& C. & Or. c.
3. §. 7. & In. 1.
§. 1. tit. 1.

l Or. c. 3. Tit.
1. §. 7.

Quinam promovendi.

discutiatur, quod ad profectum spiritualem Promovendorum attinet. Cavendum verò ne, spe futuræ emendationis, adhibeatur hoc medium promotionis ad illos in spiritu juvandos, nisi aliundè constet emendatio.

Præterea Promovendus sit ea ætate, quam in singulis sacris Ordinibus requirit Concilium Tridentinum: naturali iudicio, & prudentia valeat: linguam latinam teneat; & bene legere, ac pronuntiare sciat: saltem in casibus conscientiæ diligenter versatus sit, & in ratione Missæ dicendæ benè instructus. Insuper oportet, ut consueta Societatis Vota emiserit; & quinquennium saltem in Societate exegerit. *m*

m In. 1. § 1. &
In. 3. § 1. &
Or. c. 7.

*A quo præsen-
tandi.*

3. Hæc omnia Provincialis, consilio suorum Consultorum adhibito, perpendet; quæ si invenerit, per se, vel per alios, præsentare suos poterit, ut promoveantur ad omnes Sacros Ordines; & ubi promoti fuerint. 1. Certiorem faciat Generalem. 2. In Librum ad id paratum referat Promotorum nomina. 3. Monebit suos Consultores, ut ad Generalem scribant, utrum Instructio de Ordinandis superius citata exactè servata fuerit. *m*

m R. Prov. 61.
& Or. c. 7. &
c. 8. §. ult. &
In. 1. §. 1.

*Non ordinantur
in sacris titulo
Patrimonij Be-
neficij, aut Professionis Religiosæ,*

4. Est autem peculiariter notandum Nostros, qui tria Vota Paupertatis, Casti-

tatis, & Obedientiæ in Societate emiserunt, etiam ante solemnem Professionem emissam, de licentia Præpositi Generalis (quam & dare poterunt Provinciales) ad sacros etiam Presbyteratus Ordines promoveri posse, dummodò aliàs idonei sint; non obstantibus quibuscumque aliis Constitutionibus Apostolicis, & in specie B. Pii V. qui Decretum Concilii Tridentini, quo vetantur ordinari Sacerdotes absque titulo beneficii, aut patrimonii, ad Clericos regulares non professos extendit. Quæ quidem Ordinatio non Professorum, & non habentium neque titulum Beneficii, nec patrimonii, nulli videtur esse iniqua; cum nos utamur jure nostro; & sic ordinati cesserint suo juri: ordinantur enim ad titulum voluntariæ paupertatis. Quare si eos expelli contingat à Societate tamen non tenebuntur Episcopi illis alimenta præstare. A qua etiam obligatione est immunis Societas; ne, qui ab ea sunt dimissi, ferant pretium improbitatis, aut levitatis suæ. Cum præterea sumptus maximos in iis alendis Novitiatus, ac studiorum tempore, fecerit; & ipsorum quisque adeò instructus naturæ, doctrinæque donis discedat; ut facilè honestam vitæ conditionem tueri possit, si modò homo frugiesse velit.

Greg. XIII.

p. 136. &

Greg. XIV.

p. 283.

C. 2. D. 77.

C. 7. D. 3.

*A quocumque
Antistite ordi-
nari possunt, non
servatis inter-
stitiis, &c.*

*Paul. III. p.
43. &c.*

*Greg. XIII.
p. 212. &c.*

5. Concessum etiam est; ut quibuscumque Præpositus Generalis maluerit, Catholicis Antistitibus ordinandos Socios præsentare valeat: ipsique Antistites præsentatos hujusmodi, absque omni obligatione ipsorum Ordinandorum, promovere possint. Quin & omnibus Antistitibus præceptum est; ne ab hujusmodi promovendis, qui licentiam à Præposito Generali, vel ab eo delegatis habuerint, requirant, vel exigant quædam, quæ in proximè citandis litteris Apostolicis referuntur; sed ipsos, etiam absque ulla functione in Ordinibus ipsis, interstitiorumque ad illos suscipiendos observatione, aut inquisitione de cantu, officiis, & cæremoniis Ecclesiasticis, idoneitate, proprii Ordinarii licentia, & aliis, in aliis requisitis, ad minores, ac etiam extra tempora à jure statuta, tribusque Dominicis, vel aliis festis diebus, etiam continuis, ad sacros, etiam Presbyteratus Ordines promoveant; ac si illi omnibus requisitis præditi essent. Præsentis autem Gratia communicatio omnibus aliis etiam qui sua privilegia cum ipsa Societate copiosè participant, omnino prohibetur.